

Fundering:

”Hur ska jag förhålla mig när en elev eller dennes föräldrar är hotfull utifrån min bedömning men jag ska ändå stötta eleven utifrån dennes behov?”

En fråga med både bredd och djup. Kan hotet vara en lagöverträdelse? På vilket sätt är upplevelsen hotfull? Har du upplevt liknande känslor förr? Finns det någon person du kan ha med dig? Är din spontana känsla ”Här vill jag inte vara”? I texten nedan utgår jag från att det inte är att betrakta som en lagöverträdelse men självklart är känslan sann för dig.

Alla möten är unika och vi behöver ibland stöd av varandra för att förstå. Känner jag mig hotad (rädd) kan det vara klokt att avbryta mötet och ge sig själv tid att tänka innan jag agerar. Kan det vara så att eleven hittat min ömmaste punkt? Känner jag mig kränkt? Kan det ligga någon form av ”hämnd” när jag funderar över min roll som stödjare? Kan det vara så att förälderns hotfullhet kan bero på en känsla av vanmakt? Kan detsamma gälla för eleven?

På skolan är målet att lyckas tillsammans och inte i första hand att jag som lärare ska lyckas. Kan det finnas någon annan lärare som vill ta över? Vad önskar eleven? En fråga att samtala kring är vad mitt bidrag till att eleven lyckas är och vad bidrar andra med? Det kan vara gott att tillsammans med eleven, föräldrar och lärare kort summera ”Vad är det vi gör tillsammans?” utifrån vad var och en, i sin roll, kan erbjuda?

Frågor av arten ”När du säger XXXXX till mig känner jag mig hotad. Är det din mening att jag ska känna mig hotad?” kan, anpassade till situationen, vara hjälpsamma.